

tiam subtraxerit, peculiari tamen protectione suâ non me unquam destituat, assiduam mihi suî ipsius memoriam jugiter ingerendo.

MEDITATIO XXXVI.

De Purgatorio.

Scopus. SCOPUS hujus meditationis est excitare eos qui in viâ purgativâ sunt, ad opera satisfactoria pro peccatis suis suscipienda: et verò etiam, ut miserti animarum purgatorii, eas suffragiis sublevare velint.

PUNCTUM I.

Purgatorium ad quid? Quòd Deus constituerit, ut homo quicumque mortalis peccati reus, etiam post deletam culpam et æternam pœnam condonatum, debitor maneat subeundi aliquam satisfactionem temporariam; quam si in præsentî vitâ non exsolverit, persolvat post mortem, priusquàm ad gloriam beatorum admittatur. Atque ad eam rem destinavit Deus locum in inferioribus terræ partibus, quò anima à proprio angelo deducitur purganda. Circa hanc fidei veritatem suspiciam primùm justitiam Dei, qui quamvis liberaliter remittit culpam pœnamque æternam, tamen non relinquit prorsùs peccatum impunitum. Undè etiam, in ipso sacramento Pœnitentiæ, voluit satisfactionem aliquam injungi à sacerdote pro delicti modo.

Justitia Dei.

Jac. 2. 13. Verùm superexaltat misericordia judicium; siquidem

De Purgatorio.

lòco tantorum et sempiternorum suppliciorum, ad correctionem nostram, temporali contentus est animadversione. Cooperabor igitur divinæ justitiæ, et libenter à meipso pœnas exigam, quas ille constituit; parùm putans quod in hâc vitâ perpetior, pro debitis in alterâ peccato meo æternis cruciatibus.

Deinde expendam, quòd si minùs nunc exsolvero debitum istud, erit mihi luendum post mortem, quando divina id justitia postulat, et nemo, nisi planè omni debito solutus, atque purgatus in cœlum admittitur. Atque utinam modò ità viverem, ut nihil postea repurgandum superesset!

Puritas necessaria.

Præterea considerabo, quòd non solùm reliquæ peccatorum mortalium exsolvendæ sint, verùm etiam venialium, et quotidianarum culparum reatus, nisi pœnis voluntariis in hâc vitâ tollatur, erit in alterâ per ignem expiandus; sicut dicit Apostolus: Et salvi erunt, sic tamen quasi per ignem. Ex quâ re colligam quantoperè Deus omne peccatum detestetur, quando neque justos et amicos suos, ob leves culpas, ad conspectum suum admittit, sed in dirum carcerem priùs macerandos, expurgandosque detrudit.

Venialia tollenda.

1 Cor. 3. 15.

PUNCTUM II.

Quòd in purgatorio est pœna damni, dilatio mirum visionis beatificæ. Hanc animæ justæ graviter sentiunt, postquam à corpore solutæ purius intelligunt quantum sit illud bonum, quo adhuc carent. Unde spes quæ differtur, affligit animam. Deindè ca-

Pœnæ damni causæ.

Prop. 13. 12.

ritas in illis animabus est expeditior omni distractione, quò feruntur in Deum intensius: sicque est eis acerbior separatio à Dei visione. Quare intimis sensibus dicunt: *Heu mihi! quia incolatus meus prolongatus est.* Tertio, anguntur ab ignoratione temporis, in quod earum liberatio differenda sit. Nam etsi divinæ se committunt voluntati, dura tamen est incerta expectatio: præsertim dum considerant olim se minùs fuisse sollicitas de videndo quàmprimùm Deo; ut meritò nunc puniantur dilatione incertâ, quando maximè cuperent Deum videre. Postremò, indè etiam cruciantur, quòd à Christi humanitatis conspectu, ejusque Matris, et à commercio reliquorum sanctorum jucundissimo, arceantur.

PUNCTUM III.

Ignis Inferni, et Purgatorii.

Quòd in purgatorio sit pœna etiam sensùs à vero igne, qualis est inferni, et multò, quàm noster, sit ille acrior. Agit autem cruciatque, tanquàm instrumentum divinæ justitiæ à Deo supra naturam motus, ad animas ipsas excruciantas; sicque, quasi aurum et quasi argentum percolandas, expurgandasque, ut Malachias loquitur. Neque ibi est, quòd à sensu doloris animam avertat, ac distrahat, sicut in hâc vitâ complura sunt. Quare illa pœna putatur gravior omni aliâ vitæ mortalis, etiam quorumvis martyrum, Christique ipsius. Ergo ita vivam, ut tali purgatione non sit opus.

Affectus timoris.

Concipiam ex his tres affectus. Primus esto timo-

ris divinæ justitiæ, quandò sic animadvertit in amicos, vel ob leves culpas, quos aliqui amat, et à quibus amatur: ita ut majori terrori sit ista animadvertio, quàm damnatorum in inferno, quòd illi capitales inimici sint, et irreconciliabiles; isti autem, dilecti et electi. Secundò eliciam propositum satisfaciendi potiùs in hâc vitâ, ubi mitiori pœnâ licet debitum solvere, et ubi satisfactio ipsa simul valet ad meritum gratiæ et gloriæ, quod in purgatorio non habet locum. Proindè rogabo Deum, ut quod minùs sponte meâ præstitero, ipse tribulationibus immisissis suppleat, quòd futuras pœnas prævertam.

Tertio, exhorrescam etiam peccata venialia, quæ similiter in vitâ alterâ expiantur. Proindè super fundamentum, quod est Christus, superædificabo, non ligna, stipulas, sed aurum, argentum, lapides pretiosos. Nam illa, ut ait Paulus, ignis exuret: *salvus tamen erit homo ædificans; sic tamen quasi per ignem.*

PUNCTUM IV.

Ex parte animarum purgantium duo sunt consideranda. 1. Quòd pœnas sustinent patienter, conformantes se divinæ voluntati et justitiæ, quam impleri in se gaudent. Ex quo discam adversa patienter ferre, quæ mihi purgatorii ignis loco sunt; cum aliqui minùs crucient, et conferant etiam ad meritum, et à Deo ob eum finem immittantur, ut per ea satisfaciam pro debitis peccatorum. Denique cum omnia, quæ Dei sunt, amabilia justo sint; pariter